

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

7. Concilium Constantinopolitanum. Vigilij pro tribus Capitulis Constitutum,
& rationes. Tria capitula in Concilio Constantinopolitano damnata, cui &
Vigilius subscripsisse fertur concordia studio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

cit; quo uno ostendit in negotio trium Capitulorum non animum sibi, nec constantiam, sed causam defuisse: quodq; jam in hanc jam in aliam partem flecteret, non timori aut gratiæ, sed concordiæ datum, nec parcum se ferri, cum morbus & necessitas poscerent. Augustus interim moræ impatiens, & præsertim agitante Theodorâ, contra quàm pactus esset, & frustra oblucente Vigilio, Edictum palam proponit, jubetque Episcopos, qui subscribere morarentur, in carceres & exiliari: ipse Vigilius, cum micantes jam gladios & catenas videret, Thessalonicam & ad aras confugit, vulneribus in faciem acceptis. Sed cum terræ motibus, hiatibus, marisque inundatione ac incurfibus Barbarorum Imperium concideret, Imperator & Menna Patriarcha malis fessi, devictique, veniam sacrilegij petere, & Edicta assufferi iussa. Hæc ab anno 547. usque in annum 552. peracta.

VII. Tandem Anno DLIII. Concilium Oecumenicum Constantinopoli habitum, in quo de Origenis, Nestorij, & Eutycheris erroribus actum, quos variè obtegebant, præsertim verò de tribus Capitulis: causabatur enim Eutychiani, se propter tria Capitula Synodum Chalcedonensem amplecti non posse, quod Nestorio faverent, & isti *Hesitantij* appellabantur, aut etiam Acephali. Missa ad Vigilium ornatissima Legatio 20. videlicet Metropolitanorum Antistitum, inter quos tres Patriarchæ: ubi vides, quantietiam ab hostibus Romanum fastigium æstimaretur, nam cum Patriarcha aliquis evocandus, tres solum mittebantur. Repetita dein Legatio additisque præcipui Magistratus, & ipse Bellisarius armorum Dux, rogabantque Vigilium, ut Synodo adesse vellet. Ille primùm inducias petere, tum morbum causari, & absentiam Occidentalium Episcoporum, qui præcipuè edicto Imperatoris turbabantur: ac tandem, quid de tribus Capitulis sentiret, scripta editurum. Et planè volebat Vigilius Synodum in Græcia, sed in Sicilia convenire, ut videlicet Occidentales Episcopi adesse possent, & vota liberè conferri; sed id ipsum Augustus verebatur, prævidebátque se numero victum iri, si Occidens conflueret: ergò nec alijs, nec Pontifice expectatis initium Synodo fieri voluit. Illyrici Antistites adesse recusarunt: Primasius Adrumetini in Africa Metropolitanus, cum ad Synodum vocaretur, intre-

intrepidè respondit: *Papà non prasente non venio.* Alij qui ex Africa & Italia aderant, paucique Orientis Episcopi Vigilio adhæsere, ut ex eorum subscriptionibus patet. Tres primæ collationes mittendis Legationibus, legendæque fidei professioni insumptæ. In quarta recitatae sunt Theodori Mopswesteni blasphemiae, & in illas à Patribus conclamatum. In quinta, quæ Patres adversus Theodorum scripserant, quæque Theodoretus in Cyrillum, producta: addita Patrum exempla & sententiæ, quibus etiam defunctos damnari posse probatum est. Acceptum etiam auditumque Vigilij Constitutum, quo fortiter prolixèque pro tribus Capitulis defendebat. Rationes Vigilij ad hæc capita reducebantur: *Que Concilium Chalcedonense statuisset, nullà ratione, nullòque obtentu subverti debere; alioquin unà Concilij parte oppugnata, totum infringi, ac dubium reddi; nec enim ostendi posse, cur in uno potius, quàm in alio errare potuerint Patres: Triumphaturum Eutychem, sociòsque, Concilio semel impulso eversoque, nec majorem illis evenire posse victoriam, quàm ut suspectum videant damnatumque tribunal, in quo ipsi causà ceciderint. Jam serè sæculum fluxisse, quo tribus Capitulis nemo litem intenderit, quid ergo causa esse, ut novo nec necessario bello Ecclesia collidatur? cur modo improbentur tot jam annis probata? Nestorianam heresin tam clarè enixèque in Concilio Chalcedonensi damnatam esse, tamque repetitis vicibus, ut venire in mentem nemini possit, eam tribus illis Capitulis aut assertam, aut admissam esse, nec Chalcedonensibus Patribus tam parùm lucis adfuisse, nec Ecclesiam tam recordem, inertemque, ut tot annorum cursu aut statueret, aut permitteret, quæ Religionem fidemque minuerent. Ut Theodoretus & Ibas damnentur, nihil ad fidem pertinere; hanc enim de rebus, non Personis esse; quid ergò interit Theodoro Ibeq; parci, si modò quæ illi docuerunt, constet & ab illis revocata, & ab Ecclesia Concilioque proscripita? id semper in Ecclesia receptum esse, ut penitentes in sinum reciperet, apertisque amoris & Clementiæ ostijs aditum ostenderet reverti volentibus; alioquin nullum errori remedium & finem fore, si crederetur, ignosci non posse. Ignovisse Ecclesiam vivis, nec culpa securis; cur in mortuos faviretur, nec amplius offensuros? Quod si leges Canonèsque prohibeant, absentem aliquem indefensumque damnari; quanto magis emortuum, & in publica Synodo absolutum? falli Patres si crederent, hæc in mortuos sententiã pacem redituram; imò novum bellum incendi, novumque heresi triumphum parari; Occidentis Antistites nunquam Chalcedonensibus illud passuros; istos ergò perniciosos Schismate involvi, reddidit Patribus, qui Constantinopolim pervenerint, in senso,*

D adver

aversosque, & quam isti sententiam in tria Capitula protulerim, illos planè rejecturos; quanto hoc Synodi dedecore, quantoque damno? Hæreticis id lucrì accedere, ut cum duas Synodos adversis Decretis pugnantes videant, utramque pari ludibrio habeant; hunc ergò fructum Concilio fore, ut nulla Concilij reverentia, fidesque habeatur. Hoc Hæreticos cupere. Hæc Vigilij sententia & rationes erant in Constituto expressa; sed cohiberi torrens non potuit, quin Ibas ejusque epistola ad Marin damnaretur, quod factum Actione sextâ, repetito in Nestorium & Mopsuestenum anathemate. Septimâ collatione plures Vigilij litteræ in Synodo lectæ, quibus tria Capitula damnâsse videbatur. Octavâ tandem in tria Capitula pronuntiatum: sic habuit Synodus Constantinopolitana; secutæ persecutiones, proscriptiones, exilia Episcoporum, qui nolent tria Capitula damnare: nec Vigilio pepercere, ad carceres & exilium rapti cum Clericorum manu, qui ei adhærebant. Inter ipsos Catholicos ingens discordia, quàm plurimis tria Capitula damnare recusantibus, quod postea dicemus. Redijt tandem ab Exilio Vigilij, ac in Sicilia morbis, ærumnisque consumptus vitam finivit. Testantur quàm plurimi, Vigilium (a) tandem Concilio subscripsisse, idque ne videretur Nestorio & præsertim Origeni favere, cujus errores paulatim Orientem occupabant; maluit ergò majori morbo occurrere, & impendens naufragium breui, vilique jacturâ redimere: quæ causa fuit Pelagio & Gregorio Magno Pontificibus, ut hoc quoque Concilium curarent recipi, quod tandem magnis laboribus effecere, cum palam ostendissent, in rebus ad fidem spectantibus nihil à quinta Synodo definitum, quod Decretis Chalcedonensibus adversaretur, id enim præcipuè omnium ferè animis infederat, quod ubi dedocti sunt, manus tandem communi paci dedere; hoc enim sancti illi Pontifices observârunt, ut cum certamen de fide non esset, aliquid darent optatæ Concordiæ, cederentque Græcis genti superbæ, ac vinci dedignantibus, & flecti nescijs.

VIII. Ex hac historica narratione multa deducere licet memoratu digna, & quæ facile nubes discutiant ex narratione Maimburgi offusas. *Primo* certum est causam trium Capitulorum nihil ad fidem spectâsse: errores enim Theodori, Theodoretì Ibæque omnes Catho-

(a) Vigilium quintæ Synodo subscripsisse testes sunt Evagr. lib. 4. c. 37. Niceph. lib. 17. c. 27. & 28. alijque. V. Reg. Sacerd. fol. 320.